

Remember Mircea Dinutz

Lucreția Dragomir, ediția I, 1999; ediția a II-a, 2000; ediția a III-a, 2003), oferă Editurii Porto Franco din Galați nu mai puțin de patru ediții critice (Mihai Eminescu - *Sărmanul Dionis*, 1991; Duiliu Zamfirescu - *Lydda*, 1992; Duiliu Zamfirescu - *Viața la țară*, 1992; Camil Petrescu - *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, 1993), la care a scris prefetele, tabelele cronologice, notele critice, bibliografice și reperele istorico-literare. Sub coordonarea prof. univ. Dumitru Micu, în 2001 redactează capitolele *Poezia pașoptistă și Modernismul* pentru manualul destinat clasei a IX-a, *Limba și literatura română* (Editura Constelații, București), care a primit avizul favorabil al Consiliului Național pentru Aprobarea Manualurilor, dar nu și pe cel al Ministerului de resort, neputând intra oficial în circuit, decât ca manual auxiliar. Tot în 2001, publică cel de-al doilea volum personal, *Popasuri critice* (cu o postfață de Petre Isachi și tabel cronologic de Eugen Budău, Editura Psyhelp, Bacău), iar peste patru ani va iniția, împreună cu regretatul Alexandru Deșliu, seria „Scriitori vrânceni contemporani”, în care publică, în tandem, la Editura Pallas din Focșani, volumele *Virgil Huzum* (2005) și *Ion Larian Postolache* (2006). După dispariția bunului său prieten, continuă opera începută, publicând la aceeași editură, în nume propriu de data aceasta, al treilea volum al seriei, *Florin Muscalu* (2007), iar la Editura Terra (Focșani, 2009), cel de-al patrulea tom: *Dumitru Ioan Denciu*. La acestea se adaugă volumul *Tablete de duminică* (Editura Pallas Athena, Focșani, 2008), dar corolarul activității sale de critic literar îl constituie, cel puțin până acum, sinteza *Scriitori vrânceni de ieri și de azi* (Editura Ziggotto, Galați, 2011), care a stârnit numeroase controverse, mai ales printre cei vizați de acida sa pană. Ei i se alătură cea de a treia carte de critică, *Anamneze necesare* (Editura Rafet, Râmnicu-Sărat, 2012), distinsă cu Premiul „Dumitru Pricop” pentru critică al Festivalului Internațional de Creație Literară „Titel Constanti-

nescu” (2012) și, postum, volumele *Confesiuni provocate* (Editura Nico, 2013), scris în colaborare cu Rodica Lăzărescu, *Editoriale* (2013) și *Arcade critice* (2014), ambele, Editura Pallas Athena. Și-a valorificat, totodată, experiența redacțională, fiind succesiv redactor al revistei băcăuane *13 Plus* (1998-2001), redactor-șef al revistei focșanene *Oglinda literară* (2002 - 2003), redactor (2004-2007) și redactor-șef (2008-2013) al celeilalte reviste ce apare la Focșani, *Pro Saeculum*. În calitatea sa de critic nu a refuzat nici tinerii scriitori care i-au

cerut opinia, scriind prefete la volume semnate de Georgeta Mocanu, Teodora Bratu, Ioana Alexandru, Monica Goia, Ruxandra Horodinschi, Andreea Dumitru, Andra Rotam și Ana-Maria Cornilă, fiind la rândul lui inclus cu un text critic în volumul *O antologie literară* (Editura Valman, Râmnicu-Sărat, 2007). Recunoscându-i-se valoarea operei sale critice, în 2001 a fost primit ca membru în Asociația Scriitorilor Profesioniști, iar în martie 2008 și în Uniunea Scriitorilor din România, activând în filiala acesteia de la Bacău.

Constantin Ciosu - 80

N, 29 septembrie 1938, în Moinești, județul Bacău. **Caricaturist**. Este fiul Elenei (n. Olaru), casnică, și al funcționarului Adrian Ciosu. A copilărit în orașul natal, începându-și studiile în 1945, la Școala Primară din localitate și absolvind, în 1958, cursurile Liceului Teoretic (în prezent, Spiru Haret). În liceu, a avut șansa să-i cadă în mână o revistă *Urzica* și, fascinat de cele descoperite, a realizat primele caricaturi, debutând în paginile prestigioasei publicații la 28 februarie 1953. S-a îndrăgostit pentru totdeauna de acest domeniu, ajungând azi unul dintre cei mai mari caricaturiști ai lumii. După o experiență de contabil la Oficiul Bunuri Comune din Moinești (1958-1960) și efectuarea stagiului militar, s-a numărat printre studenții Facultății de Arte Plastice a Institutului Pedagogic din Cluj-Napoca (1962-1964), unde i-a avut ca profesori, între alții, pe Leonid Elaș și Alfred Grieb. Repartizat, la absolvire, în învățământ, a lucrat numai ca profesor de desen, mai întâi la Liceele Nr. 1 și 3 din Bacău (1964-1975), apoi, din 1976, până la pensionare (2000), la Școala Generală Nr. 5 din urbea lui Bacovia. A continuat să deseneze și să picteze, expunând lucrări de pictură, afișe și caricatură, iar în paralel a publicat desene și caricaturi în presă, optând în cele din urmă doar pentru caricatură. Expozițional a debutat pe 8 decembrie 1966, când publicul Galeriei de Artă din Bacău a avut prilejul să-i remarce ta-

lentul și aciditatea peniței, această primă expoziție personală fiind urmată de alte 11 vernisaje similare: Teatrul Bacovia (1968, 1969, 1970), Galeriele de Artă (1972, 1999), Galeria Flacăra Iașiului (1974), Galeria Satirei și Umorului „Paradox” Galați (2003); Galeria de Artă Urziceni (2007), Galeria din Pod Brăila (2008), Muzeul de Artă Craiova (2010) și Romexpo-Gala Viața Medicală București (2011). La acestea s-au adăugat expozițiile de grup de la Suceava (1974), Bacău (1989), Iași, Galați, Brăila, Huși (2000) și București (2008, 2011), dar și prezențele în cadrul expozițiilor naționale vernisate la Bacău, Iași, Suceava, Petroșani, Târgu Mureș, Brăila, Galați, Focșani, Vaslui, Tulcea, Timișoara, Deva, București, Gura Humorului, Urziceni, Bistrița și Constanța. Remarcat peste tot în lume, a vernisat expoziții personale la Skopje (Macedonia, 1975) și Saint-Just-Lemartel (Franța, 2011), cele mai bune caricaturi ale sale figurând și în expozițiile internaționale deschise la Skopje (Macedonia), Gabrovo (Bulgaria), Liubliana (Slovenia), Novisad, Belgrad (Serbia), Ancona, Vercelli, Tolentino, Bordighera, Pescara, Asti (Italia), Montreal (Canada), Istanbul, Ankara, Aksehir, Bursa (Turcia), Atena, Rodos (Grecia), Knokke-Heist, Beringen, Kruishoutem (Belgia), Legnica, Varșovia (Polonia), Tokyo (Japonia), Daejeon (Coreea), Presov (Slovacia), Teheran (Iran), Taipei (Taiwan),

Kiev (Ucraina), Zemun (Iugoslavia), Stuttgart (Germania), Porto (Portugalia), Viaden (Luxemburg), Zagreb (Croatia) și Haifa (Israel). Cele peste 150 de participări la saloanele de caricatură n-ar fi fost posibile dacă în cei 65 de ani de la debut nu ar fi susținut, zi de zi, rubricile sale de caricatură din publicațiile *Steagul roșu*, *Deșteptarea*, *Ziarul de Bacău*, *Ateneu* și *Viața medicală* ori dacă nu ar fi colaborat la alte prestigioase reviste și ziare din țară și străinătate. Din impresionantul șir al acestora amintim doar *Adevărul*, *Arcașu*, *Astra*, *Ceahlăul*, *Contemporanul*, *Cronica*, *Cronica veche*, *Dum-dum*, *Epigrama*, *Familia*, *Flacăra*, *Flacăra Iașului*, *Haz*, *Magazin*, *Poarta sărutului*, *Plumb*, *Rebus*, *Ridendo*, *Steaua*, *Tomis*, *Tribuna învățămintului*, *Urzica*, *Vitraliu*, *Ziua*, iar din străinătate: *Osten* (Macedonia), *Jez* (Iugoslavia), *Palante* (Cuba), *Akrep* (Cipru), *Punch* (Anglia), *Euro Jeux* (Franța), *Pardon*, *Berliner kurier*, *Euelenspiegel* (Germania), *Cartoon & Caricature Magazine* (Iran) ș.a. „Caricaturile acestui băcăuan universal - cum l-a numit Roni Căciularu, - sunt discriminatorii: se adresează numai oamenilor deștepți.“ Pamfletar redutabil, artistul nu are, cel mai adesea, nevoie de cuvinte, dar desenul său „vorbește cât 10 articole. Unde pune el penița, pune Dumnezeu un zâmbet. Cred că Cel de Sus încearcă, și astfel, să corecteze lumea. (...) Ironia e fină, umorul - de calitate, substanța e vie și concludentă.“ Iar aceste calități i-au fost remarcate, an de an, și de juriile concursurilor de caricatură, care, prin premiile date, i-au consolidat statutul de cel mai titrat caricaturist european. A obținut, astfel, nu mai puțin de 168 premii naționale și internaționale, anual participând la cel puțin 20 de saloane de caricatură. Din acest impresionant palmares fac parte Marele Premiu al concursurilor de caricatură și al festivalurilor de umor de la Timișoara (1983, 1984), București (2001), Deva (2007), Brăila (2007), Skoplie (Macedonia, 1975), Presov (Slovacia, 2004), Siria (2008); Premiul I la București (1975), Petroșani (1975), Focșani (1985), Vaslui (1986), Urziceni (2007), Bistrița (2009), Tolentino (Italia, 1983, 1993), Taejon

(Coreea de Sud, 1993), Beringen (Belgia, 1995), Knokke-Heist (Belgia, 1996, 2005), Teheran (Iran, 1996), Hanjing (China, 2003), Rhodos (Grecia, 2004); Premiul al II-lea la Călărași (2000), Skoplie (Macedonia, 1974), Istanbul (Turcia, 1977), Knokke-Heist (Belgia, 1981), Beringen (Belgia, 1990), 1991 Seul (Coreea de Sud, 1991), Presov (Slovacia, 2001), Londra (Anglia, 2008); Premiul al III-lea la Suceava (1979), Brăila (1982), Vaslui (1983, 1994), Focșani (1983), Huși (1989, 1990), Târgoviște (1998), Deva (2002), Gabrovo (Bulgaria, 1973), Tolentino (Italia, 1975), Vercelli (Italia, 1977), Knokke-Heist (Belgia, 1991, 1995), Ancona (Italia, 1993), Ankara (Turcia, 1993), Taejon (Coreea de Sud, 1996), Legnica (Polonia, 2003), Teheran (Iran, 2005), Cadogno (Italia, 2008), Daejeon (Coreea de Sud, 2008) și Olen (Belgia, 2009). Lor li se adaugă Premiul Special al competițiilor de gen de la Vaslui (1974, 1984), Brăila (1980, 1984, 1989), Constanța (1997), Tulcea (2002), Vercelli (Italia, 1975, 1980, 1982, 1992), Aksehir (Turcia, 1976), Istanbul (1978, 1999, 2000, 2003, 2009), Ankara (1979, 1997), Tolentino (Italia, 1979, 2005), Djakarta (Indonezia, 1988), Ancona (Italia, 1991), Tokyo (1993), Okhotsk (Japonia, 1995), Zemun (Serbia, 1998), Daejeon (Coreea de Sud, 2001, 2009), Boechout (Belgia, 2002), Knokke-Heist (Belgia, 2003), Tabriz (Iran, 2004) și Skoplie (Macedonia, 2009), Premiile de Excelență ale confruntărilor similare de la Deva (2001, 2004), Ploiești (2002), Galați (2007), Tokyo (Japonia, 1988, 1990), Taipei (Taiwan, 1999), Premiul presei băcăuane (2006), Premiul Filialei Bacău a UAP (1998, 2007), Premiul revistei *Ateneu* (2008), Premiul de Excelență al Consiliului Județean Bacău (2009), Premiul presei la Kruishuotem (Belgia, 1985), Premiul Municipality Anankara la Aksehir (Turcia, 1993), Premiul Straordinario la Tolentino (Italia, 1999), Premiul de Succes la Ankara (Turcia, 1999), Premiul Tivoli la Legnica (Polonia, 1999), Premiul COVE la Kruishuotem (Belgia, 2007), Premiul Best cartoon prize la Daejeon (Coreea de Sud, 2006, 2007), Premiul Special al

Asociației Jurnaliștilor din Turcia (2009), zeci de mențiuni etc. Recunoscându-i-se competența a fost invitat să facă parte din juriile concursurilor de caricatură de la Skoplie (1976), Istanbul (2002), Beijing (2003), Chișinău (2005), Teheran (2006) și Urziceni (2008). Căutat nu doar de publicații, a dat curs și invitației editorilor, publicând volumele de caricatură *Gânduri nepieptănate* (Editura Junimea, 1971), *101 fabule fără cuvinte* (idem, 1974), *Curat murdar* (Editura Meridiane, 1974), *Dansul săbiilor* (Editura Facla, 1975), *Negru pe alb* (1975), *Grupa Junis* (Iugoslavia, 1978), *Ideii de gata* (Editura Albatros, 1981), *Din haz în haz* (1986), *Mai mare hazul* (Uniunea Artiștilor Plastici, București, 2000), „*Eu sunt Casandra, nene Iancule!*“ (Editura Viața Medicală, 2000), *Best of Constantin Ciosu* (Editura Crișan, 2008) și *Costumul lui Adam. Ascuns după cuvinte* (Editura Miram, Spania, 2011). Paleta editorială e întregită de micro-albumele de caricatură *Aveți-vă ca frații*, *Zâmbete în doi timpi*, *Hazuri cu necazuri*, *Nu pierdeți valiza*, *Poftiți la vernisaj*, *Umor din mână în mână*, *Ude și uscate*, *Instrumente și instrumentiști*, *Nu bateți la ușă*, *De toate pentru toți*, *Nu uitați măsura*, *Din față și din profil*, *Colocatarii la bloc*, *Umor la microfon*, *Cuvinte aproape potrivite*, *Foarte imposibile*, *Surprize vechi și noi*, *Linii și umbre*, *Vorbăria bat-o vina*, *Printre picături*, *Întâmplări de astă iarnă*, *Invenții și inovații* și *Umor cu barbă*, apărute în colecția „Liliput“ a Uniunea Artiștilor Plastici (1984-1985), de volumele *Mic tratat despre berbeci* de Mihai Buznea (Editura Coloniale, 2004) și *Costumul lui Adam - ascuns după cuvinte* de Dorel Schor, pe care le-a ilustrat. Acesta a apărut și în traducere spaniolă, la Editura NiramArt, sub titlul *El traje de Adán escodito detrás de las palabras. Con 50 caricaturas de Constantin Ciosu* (2011). Lucrările sale au fost incluse, totodată, în colecțiile muzeelor de artă din Bacău și Craiova, în cele ale Muzeului Caricaturii din Basel (Elveția) și în colecții particulare din România, Belgia, Elveția, Franța, Coreea de Sud, Germania ș.a.